

TÜRK METAL BUNU NASIL BAŞARDI?

Aydınlık Gazetesi, 30 Mayıs 2015

Yıldırım Koç

Türk-İş'e bağlı Türk Metal Sendikası Türkiye sendikacılık hareketi tarihinde bir İLK'i başardı. Yıllardır Türk Metal üyesi olan onbinlerce işçi kendiliklerinden direnişe geçti. Eylemci işçilerin üç talebi var. Ücretlerine zam yapılması. Türk Metal'in işyerlerinden çıkarılması. Eylem nedeniyle işçi atılmaması. Türk Metal, onbinlerce işçinin e-Devlet şifresi almasını da sağladı. Eylemci işçiler PTT'de sıraya giriyor, e-Devlet üzerinden Türk Metal'den istifa edebilmek için şifre alıyor. Türkiye tarihinde hiçbir sendika işçilerin böylesine büyük bir nefretini kazanmadı. İnsanlar ve örgütler çeşitli biçimlerde tarihe geçer; bazıları başarıları ve zaferleriyle, bazıları başarısızlıkları ve yenilgileriyle.

İŞÇİNİN NEFRET MADALYASI

Bu nefret, Türk Metal'le ilişkide olduğu düşünülen kişi ve kuruluşlara da yansıyor. Geçtiğimiz hafta Kocaeli'de eylemci işçilerle görüşmek için bir fabrikaya giren bir gazeteci, sözkonusu yayın organının Türk Metal'e yakın olduğu yolundaki bir izlenim nedeniyle fabrikadan çıkarıldı; işçiler kendisiyle görüşmeyi reddettiler. Bursa'daki benzer bir eğilim de ancak kişilerin özel çabalarıyla aşılabildi. Türk Metal'e duyulan bu büyük nefretin en önemli nedeni, metal işkolunda ücretler ve çalışma koşullarıdır.

Metal işkolunda ve özellikle otomotiv endüstrisinde çalışan işçilerin ücretleri düşüktür. İşçiler bu düşük ücretlerle, ancak fazla mesaiye kalarak ve borçlanarak yaşayabildi.

Sektördeki düşük ücretlerin sorumlusu, işveren örgütü MESS'le anlaşılan Türk Metal'dir.

İşçiler, MESS'le işbirliği yapan Türk Metal'e, MESS'e ve işverenlerine karşı mücadele etmek yerine, fazla mesaiye kalarak ücretlerini artırmayı ve tüketici kredisi ve kredi kartlarıyla da gelecekte elde edecekleri geliri bugünden harcamayı tercih etti.

Türk Metal'in MESS'le imzaladığı toplu iş sözleşmelerine, işverenler açısından esneklik getiren maddeler eklendi; böylece işyerlerinde işçilerin sorunları daha da arttı.

Yıllar süren fazla mesailer, esneklik uygulamaları ve borçlanmada sınırlara gelinmesi, işçiyi harekete geçirdi.

Tepkinin hedefinde Türk Metal'in olmasının başka nedenleri de var. Eğer ücretler yüksek, çalışma koşulları iyi olsaydı veya kredi kartıyla geleceği bugünden harcama uygulaması sürdürülebilseydi, Türk Metal'in bugün tepki çeken bazı özellikleri dikkate alınmayabilirdi.

GÜNEŞ ÇARIĞI SIKINCA, ÇARIK DA AYAĞI SIKIYOR

Türk Metal'de sendika içi demokrasi konusunda çok büyük sorunlar yaşanıyor. Mustafa Özbek döneminin sorunları, Pevrul Kavlak döneminde artarak sürüyor.

Türk Metal yöneticileri hakkında Cumhuriyet Savcılığı'na iletilmiş çeşitli iddialar var. Bu iddialara ilişkin soruşturma yıllardır sürüncemede.

Türk Metal yöneticilerinin sendikadan aldıkları ücretler ve hizmet ödenekleri çok yüksek.

Türk Metal'in inşaatlarının yaptırılması ve otellerinin yönetimi konusunda çok ciddi iddialar var.

Türkiye'nin yaşadığı ekonomik kriz giderek derinleşiyor olmasaydı, bu son noktalar önemsenmezdi.

Kriz derinleşiyor; daha da derinleşecek.

Esas kriz, genel seçimlerde AKP'nin yaşayacağı büyük yenilginin ardından gelecek. Sermayedar sınıfı, bugünden o çöküşe hazırlanıyor.

İşler böyle kötü gidince, sendikacıların ücretleri, yakınlarına sağladıkları olanaklar, israf ve gösterişe dayalı yaşantıları, yolsuzluk iddiaları işçiyi son derece rahatsız ediyor.

Ancak bu süreç adım adım diğer sendikalara da yansıtacak.

Başarısız sendikacı, canı yanan işçinin hedefi olacak.

Bugün patronunu ve sermayedar sınıfı dövmeyen, önce sendikacısını dövecek.